

HN 20. 7. 2012

Den, kdy abdikoval federální prezident

Vladimír Hanzel

Václav Havel nebyl politikem v pravém slova smyslu. Byl to spisovatel, dramatik, disident, bojovník za lidská práva a vězeň totalitního režimu. Neznamená to však, že neměl politickou intuici. Možná jí měl víc nežli tehdejší „profesionální“ politici. Ironické uvozovky jsou namístě, pokud hovoříme o roce 1992, kdy u nás neměl vlastně nikdo s politikou v demokratických poměrech zkušenosti.

V dubnu roku 1992 pronesl prezident Havel projev ve Federálním shromáždění.

Projev do značné míry pozoruhodný a v mnohém předvídavý:

„Uplynulé dva roky ukázaly, že emancipační tužby slovenské společnosti jsou silnější a naléhavější, než se leckomus – a především Čechům – před dvěma lety zdálo, a to bez ohledu na to, do jakých státoprávních představ ta, která politická strana tyto aspirace promítá nebo jakým způsobem jich využívá, případně zneužívá. Slováci prostě nechtějí žít nadále ve stínu Čechů a nebudou v něm žít. To by si měli všichni, kdo budou o naši státnosti po volbách jednat, jasně uvědomit.“

Celý článek je uložen v Archivu Knihovny Václava Havla.